

джиларъ, слѣдва по тая черта и прѣзъ гребена Велина могила, прѣзъ височината 531. Змайлица-върхъ, Сумнатица и се смѣсва съ административната граница на софийския санджакъ между Сиври-ташъ и Чадъръ-тепе.

Границата на Румелия се отдѣля отъ границата на България на планината Чадъръ-тепе; тя тръгнува по чертата на водораздѣла между коритото на Марица и нейнитѣ притоци отъ една страна и Мѣста-карасу и притоцитѣ ѝ отъ друга страна и се опжтва къмъ юго-истокъ и югъ прѣзъ гребена на горитѣ Деспото-дагъ къмъ планината Крушево (изходна точка на св. Стефанский Трактатъ).

Отъ планината Крушево границата върви по чертата на С. Стефанский Трактатъ, т. е. отива по бедрото на Черния-балканъ, по планинитѣ Кулагидагъ, Ешекъ-чепелю, Караколасъ и Ишикларъ, отъ гдѣто се спуска право къмъ юго-истокъ, за да стигне рѣката Арда, по течението на която върви до една точка при селото Адакле, което остава на Турция.

Отъ тая точка пограничната черта възлиза по гребена на Бешъ-тебелагъ, по който върви, за да слѣзе и прѣсече Марица при една точка петъ километра по горѣ отъ моста на Мустафа-паша, послѣ се опжтва къмъ сѣверъ прѣзъ водораздѣла между Демирханла-дере и малкитѣ притоци на Марица до Кюделеръ-баиръ, отъ гдѣто се обръща на изтокъ прѣзъ Сакаръ-баиръ; отъ тамъ тя прѣминува долината на Тунджа, като отива къмъ Буюкъ-дервенъ и остава това село и Суджакъ на сѣверъ. Отъ Буюкъ-дервенъ границата тръгнува по водораздѣла между притоцитѣ на Тунджа отъ къмъ сѣ-